

Til § 3

Bestemmelsen indeholder i lighed med 1977-lovens § 3 en udtømmende opregning af de hensyn, der skal vurderes og afvejes imod hinanden ved afgørelsen af, om en tilladelse til råstofindvinding skal gives eller ej, og på hvilke vilkår indvindingen i givet fald skal foregå.

Det er nu særligt fremhævet, at der udover råstoffressourcernes omfang og sikring af deres udnyttelse fremover også skal tages hensyn til lødigheden af den pågældende ressource, når råstofmyndigheden skal foretage afvejning overfor de modstående hensyn, såsom vandforsyningsinteresser, naturbeskyttelseshensyn m.v.

I forhold til den tilsvarende bestemmelse i 1977-loven er det yderligere fastsat, at hensyn til infrastrukuranlæg og ulemper for luftfarten også skal indgå i afvejningen.

Med »infrastrukuranlæg« tænkes navnlig på el-, naturgas- og teleledninger.

Erfaringerne viser, at der kan opstå problemer for ledningsejere på arealer, hvor der foregår råstofindvinding, og at visse anlæg skal ombygges som følge af en påtænkt råstofindvinding. Bestemmelsen skal først og fremmest sikre, at der ved vilkårsfastsættelsen tages højde herfor, herunder afklares, hvilke aftaler, der i givet fald skal ligge til grund for en ombygning. På tilsvarende vis bør det indgå i en tilladelse, hvordan anlægget skal indgå i terrænet, når området skal efterbehandles.

Baggrunden for, at ulemper for luftfarten nu er medtaget i opregningen, er, at der kan opstå flyvesikkerhedsmæssige problemer, såfremt en råstofindvinding vil efterlade en gravesø i en sådan afstand fra offentlige og/eller militære flyvestationer, at fuglene flyver i indflyvningsområdet mellem gravesøen og flyvepladsen.

Til kapitel 2. Råstofhusholdning

Til § 4

I 1977-loven findes i § 6 en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler med henblik på at sikre en ressourceøkonomisk anvendelse af råstofforekomsterne. Herefter kan miljøministeren fastsætte regler for såvel mængde som kvalitet af råstoffer, der anvendes i bygge- og anlægssektoren, herunder foreskrive anvendelse af erstatningsmaterialer i stedet for de traditionelle råstoffer. Hjemlen har ikke hidtil været udnyttet.

Det er dokumenteret, at flyveaske kan anvendes primært som råmateriale ved cementfabrikation, til fyld og ved vejbygning. Flyveaske genanvendes i dag op mod 100 %. Det er på tilsvarende måde dokumen-

teret, at slagter kan anvendes ved vejbygning, men det er ikke fundet fornødent at fastsætte egentlige regler om anvendelsen heraf.

Der foreligger endnu ikke tilstrækkelig dokumentation for bygningsaffaldets egnethed inden for bygge- og anlægssektoren. Det samme gør sig gældende for afsvovlingsprodukter. Denne dokumentation er under opbygning, og behovet for regler på området vil blive vurderet i lyset heraf.

I overvejelserne af ved genanvendelse at spare på de danske råstofforekomster indgår også muligheden for at nyttiggøre det havbundsmateriale, der dumpes (klappes). Det vil ligeledes i den forbindelse blive overvejet, om der skal udarbejdes regler om anvendelse af klappmateriale.

Bestemmelsen er i forhold til den tilsvarende bestemmelse i 1977-loven udvidet, så den muliggør regulering af materialeforbruget, ikke alene inden for bygge- og anlægssektoren, men også i forbindelse med fremstilling af industriprodukter.

Der er endvidere indføjet en hjemmel, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at visse råstofkvaliteter i forbindelse med selve indvindingen skal oparbejdes med henblik på anvendelse til mere lødige formål.

Ud over de ressourceøkonomiske aspekter vil også de samfundsøkonomiske hensyn indgå ved vurderingen af behovet for regler på området.

Eventuelle regler vil blive forhandlet med de berørte myndigheder bl.a. Boligministeriet og Trafikministeriet og de berørte brancheforeninger, såsom Foreningen af Danske Grus- og Stenindustriier, Danske Ral- og Sandsugere og Entreprenørforeningen.

Til kapitel 3. Forekomster på landjorden

Til § 5

Som nævnt i de almindelige bemærkninger skal amtsrådene fortsat forestå en kortlægning af råstofferne efter art, mængde og beliggenhed. Kortlægningen vil indgå som grundlag for regionplanlægningen og fastsættelse af retningslinier for anvendelse af arealer til råstofindvinding. Det skal i den sammenhæng særligt bemærkes, at der i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 446 af 23. juni 1989 om vurdering af større anlægs virkning på miljøet (VVM) skal udarbejdes et regionplantillæg med et særligt indhold, før der gives tilladelse til råstofindvinding i mere end 10 år eller i større mængder end 200.000 m³ årligt for så vidt angår andre forekomster end sand, sten og grus.